

1514

Vens (PI 2)

(ALDC, IX, 2128. Vens o bats [PI 2])

(Recordem que aquest enunciat va substituir *bats* [veg. mapa 1516], ja avançades les enquestes, perquè a una part del domini les respostes eren diferents. Aquí, doncs, només considerem els resultats de *vens*.)

Aquesta forma verbal, segona persona del singular del present d'indicatiu del verb *vendre* (< VĒNDĒRE), deriva del llat. VENDIS, que, a través de **venis*, per reducció del grup -ND-, va donar *vens*, general a tot el domini, tret

del ross., que usa *venes*, pel contacte amb l'oc.; a notar la forma local, *venes* 7 (anòmala d'una localitat rossellonesa), 100 (de tribut castellanoaragonès).

Vens, de *vendre*, es pronuncia v[ɛ]ns, diferenciat de v[e]ns, de *venir* (veg. mapa 1449), en la major part del cat. peninsular; mentre que el bal. v[ə]ns, de *vendre*, es diferencia de v[e]ns, de *venir*.

Vens és l'única forma normativa des del *DOrt*, 1917.

